ΚΥΠΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Α'. Αρ. Φ. (Β'.) Δ'. Αρ. (76) 114 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΟΥΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΛΟΥΪΖΟΣ — Βαρώσια (Κύπρος) 3/16 Μαΐου 1920

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Πληροῦν λιγαλιάσεως τὴν ψυχὴν πάντες "Ελληνες ἐσμέν, ὅς πιστεύομεν, ὅτινα ἀληθεῖς εἶ ἀνηγγέλλοντο αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων.

Πραγματικὴ παραχώρησις τῆς Θράκης μέχρι Τσατάλτσας, καὶ τῆς Σμύρνης μετὰ μεγάλου τμήματος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἱκανοποίησις κατὰ μέγιστον μέρος τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Ἀποδίδεται δικαιοσύνη εἰς ἓν Ἔθνος τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐκαυτοστατηρίζετο ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐγκληματικὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐγκαθιστᾶται ἡ ἴδια τῶν Μικρασιατικῶν ἀκτῶν, τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τῆς Προποντίδος. Δίδεται μάλιστα μακρὰν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων θὰ ἀποβῇ ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος ὁ πραγματικὸς πρόδρομος τοῦ πολεμικοῦ, ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς εἰσβολῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰσέτι κατὰ τῶν Τουρκικῶν μηχανορραφιῶν.

Ἀλλ' ἂν ἡ Εὐδαιμονία τῆς θὰ βασίζῃ ἐπὶ μόνιμους εἰς τὸ μέλλον πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν ἔγγυας ταύτην οὐδ' ἡ Ἑλλὰς φρονοῦν ἐντὸς ἐγγὺς Ἀσιατικῆς, οἱ ἀπελευθερούμενοι πληθυσμοὶ "Ελληνες κατὰ μέγιστον μέρος, ἐκπέμπουσι μὲν ἀγαλλιάσεως πρὸς τὸ ρόδινον μέλλον τὸ ὁποῖον εὐρύσται ἀνοίγεται πρὸ αὐτῶν.

Ἐλεύθεροι πλέον, ὑπήκοοι τῆς μεγαθύμου ἐκείνης αὐτῶν Πατρίδος ἔσται ἡ ἰδιοπολιτεία εἶναι κατ' ὀλίγον παράβαρος. Θὰ συνηθοῦν ν' ἀναλαμβάνουν τὰς ἐποικίσεως τὰς χωρὶς ὑφὴν αὐτῶν πλήρεις ἐκ τῆς μακρᾶς δουλείας, θὰ μισθώσουν εἰς τὸ μέγα ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλάς.

Πικρὰν καὶ πολύμοχθον ἐχουσι πάντες χρέος ἀπέναντι τοῦ ξένου ζυγοῦ θὰ ἀποκλείσωσι τοιαύτην παράγωγα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ Πατρίς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξακοσμηθῇ τὰ ἀπὸ λευθερωτικοὺς ἀγῶνα μέχρις οὗ καὶ ἡ ἐλαχίστη γωνία τῆς Ἑλληνικῆς πληροφορίας ἐπέλθῃ θεραπεία.

Ὑπάρχουσι δυόμισι ἑκατοντάδες χιλιάδων δούλων ἀδελφῶν οἵτινες ἀναμένουν ἀφωνοδάκρυτα τὴν ἐλευθερίαν τῆς Εὐγενικῆς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως ἡμέραν. Στενάζουν ἐπὶ ἀθλιοις καὶ συμπαγεῖς Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ὑπὸ ξένον ζυγὸν οἵτινες ἀγαλλόμενοι διὰ τὴν αἰώνιον τροπὴν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων δὲν λήσμονοῦν καὶ τὴν ἰδικήν των τύχην. Καὶ οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ μὲ δακρυβρέοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς στρέφονται πρὸς τὴν Ἐλευθέραν Πατρίδα φωνάζουν: "Ἕλληνες! Ἀδελφοί! Οὐ μὴν ἀπὸ σᾶς ἀναμένομεν τὸ θούριον σάλπισμα καὶ τῆς ἰδικῆς μας ἐλευθερίας. Ἂν ὁ ζυγὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον στενάζομεν δὲν εἶναι τόσον βαρὺς ὅσον ὁ τοῦ Τούρκου εἶναι ὅμως πάντοτε ζυγός. Ζυγὸς ἀπαίσιος, μισητός, μὴ δυνάμενος νὰ παραβλεφθῇ οὐδὲ πρὸς τὴν χειροτέραν πικροδοίκησιν μιᾶς μοιρικῆς Κυβερνήσεως.

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Ἡ Κυβέρνησις ὡς λέγεται ἀπεφάσισεν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου νὰ δώσῃ αὔξησιν μισθοδοσίας εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της. Καλὴ καὶ ἀξία συγχωρητηρίων ἡ ἀπόφασις αὕτη ἂν μάλιστα πρόκειται νὰ δοθῇ γενναία αὔξησις ἀναλόγως τῶν σημερινῶν περιστάσεων.

Δὲν νομίζει ὅμως ἡ Κυβέρνησις, ὅτι πρέπει νὰ θυμηθῇ καὶ κάποιους ἀπλοῖς ὑπαλλήλους της οἵτινες ἐπὶ μισὸν αἰῶνα ἔτρωγαν ἀπὸ τὸ ἴδιον πιάτο καὶ ἔπιναν ἀπὸ τὸ ἴδιον ποτήρι; Πρόκειται περὶ τῶν Συντακτῶν τῶν Ἐφημερίδων. Λεγεῖ ἐπὶ 10, 20, 25 ἢ 30 ἔτη ἐργάσθησαν σήμερον μισθοδοτοῦνται μὲ 4 ½ γρόσ. τὴν ἡμέραν!! Εἶναι δίκαιον τοῦτο; Εἶναι δυνατὸν νὰ συντηρηθῇ ἕνας ἄνθρωπος οἰκογενειάρχης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὁ τίμιος διὰ πάσαν ἄλλην ἐργασίαν, γέρων μὲ τέτοιον μισθόν; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἐπιβάλλεται ὅθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μεριμνήσῃ καὶ δι' αὐτούς.

Ἐκτὸς ἂν φρονῇ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς δοθῇ αὔξησις διὰ νὰ πεθάνουν τῆς πείνας κι' ἔτσι ἀπαλλαγῇ μιὰ γιὰ πάντα ἀπ' αὐτούς...

ΑΙ ΔΙΔΑΣΚ. ΑΠΕΡΓΙΑΙ

Ἀλλεπαλλήλοι ἀγγέλλονται αἱ ἀπεργίαι τῶν διδασκάλων. Θλιβερὸν φαινόμενον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον μέτρον.

Αἱ κακοδιετήσεις ἔχουν ὑποχρέωσιν πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τὸν λαϊκὸν αὐχένα τῆς μαύρης δουλείας τῶν διδασκάλων διότι ἀλλοίμονον ἂν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθήσῃ. Τὰ σχολεῖα θὰ κλείσουν ἢ δὲν μετὰ τὸ ἄλλο αἱ πᾶσι τὰ σύμπαντα φ' ἀντιληφθῇ τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τῆμας.

ΑΝΤΙ ΑΡΝΗΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Διαβάζω ἕνα χειρόγραφον:

Ὁ ποταμὸς Κηφισσὸς ἀγάπησε τὴν ὡραία νύμφη Λειριώπη καὶ ἐγέννησαν γιὰ τὸν χαριτωμένον Νάρκισον θαύμα ὡραιότητος, φρονιμάδας καὶ πλήθος τὸν ἀγαποῦσαν οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν Νάρκισσον κι' ὅσο μεγάλωνε τόσο ἡ ὡραιότης του καὶ τὰ κάλλη τοῦ ἐγίνοντο πειὸ αἰσθητὰ ποὺ συμπαθητικὰ, πειὸ σαγηνευτικὰ. Κι' ἔγριζε τοὺς δρόμους καὶ τὰς πλατείας, τὰ δάση καὶ τὰ βουνά, τὰ λειβάδια καὶ τὰ νερὰ κι' ἀντήκουε παντοῦ ἀχπη, συμπάθεια, ἐκάτσια..... Παρθένες καὶ γυναῖκες, θεαὶ καὶ νύμφαι, ἐξήλειαν τὴν ὡραιότητα, τὸ λιγερὸ του τὸ κορμί, τοὺς καλοὺς του τρόπους καὶ τὴν καλόγνωμη μιλιά του..... Κι' ἦτο ἡ ὁμιλία του τραγούδι... κι' αἱ λέξεις του τόνοι βαθεῖοι τῆς μουσικῆς.

Ἐβόα τὸν Νάρκισσο μέσα στὰ δάση κυρατώντας, ἡ ὡραιοκόμωση νύμφη ἡ Ἠχὼ καὶ ἐλπιζαποῦσα νὰ τὸν κάμῃ ἄνδρα της τὰ σπήλαιον μαζί σπίτι εὐτυχισμένο σου νὰ μοιρασθοῦν νὰ βασιλεύσουν ἡ ἁρμονία καὶ ἡ εὐτυχία Καὶ τὸν ἀντίκρυζε συχνὰ, ἀνάβε τὴν καρδιά της, ἔψυλε τὸν πανό της... ἀλλὰ φεῦ, Τὰ λόγια γιατί ἔχουν τὴν κατοίκησι τῶν πέρα δὲν ὁρίζει κι' ἂν ἤσαν δὲν μποροσαν νὰ ἀκουγεσθοῦν τὴν καρδιὰ τοῦ Νάρκισσου "ἔλειπε ἀπὸ τὰ λόγια της ἡ ἀγάπη, τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο κάθε φορὰς κατορθώνει θαύματα στὰ πεῖσμα τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων. Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὁ Νάρκισσος συναντοῦσε τὴν ἁρμονοῦσαν Ἠχὼ ποὺ στολιζόταν συνεχῶς ποιὸ καλλίτερα, καὶ ὡμιλοῦσε ποιὸ γλυκὰ λόγια, ἔσως μαλάξῃ τὴν καρδιὰ τοῦ ἐρωτὴ της... Τοῦ κάκου! Καὶ τί πόνο αἰσθάνεται ἡ καρδιὰ δὲν δέχεται ἀρχὴ νὰ τὴν συμπονέσῃ, νὰ κλαύσουν μαζί τὴν εὐτυχία καὶ τὴν γαλήνη καὶ νὰ ὁρκισθοῦν τὸν ὅρκο τῶν αἰώνιων τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἑνώσεως!...

Ἔτσι κι' ἡ χιονόλευκη Ἠχὼ ἐρωμένη χωρὶς ἐρασιὴ ποσῶς ἄκουση τὸν πόνο της κλαίει, παρακαλεῖ, ἱκετεύει τὸν Νάρκισσο ἀλλὰ μάταια Καὶ μέσα στὰ στήθεια της, αἰγὰ αἰγὰ γεννᾶται τὸ μικρόβιον νὰ τῇ τὸν πάνωκ ς ἀπὸ ποῦ νὰ ζητήσῃ ἐκδίκησι γιὰ τὸν ἀπλησνο τὸν ὡραιοπαθῆ Νάρκισσο: Σὲ ποιὸν ἄλλο, παρὰ νύμφη αὐτὴ νὰ ρυθῇ στὸν πατέρα τῶν θεῶν;

Ἐμεινεν ἄπρακτος τῶν Θεῶν, ὁ Ζεὺς ἐκατανόησε πῶς τὸ δῶρο ποὺ χάρισε στὸν κόσμο, τὴν Ἀγάπην, ἔμεινε ἐλεύθερο καὶ τοῦ νόμου ὅλου κι' ἐκυνηγοῦσε ὁλὰ τὰ μεβάζια. Μίνουν ἀδιάθετα κεφάλια δυὸ ἑκατομμύρια 3,000.000 ἐκάδες. Ἀπ' τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἔπεσαν 200.000 ὀκ. δι. Δ.φ τὸ ξεσπιτώσιμον. Ἡ ζήτησις τῶν μεγάλων. Τὰ κασκαβάλια Λεμεσοῦ ἐπωλήθησαν ἀπὸ 3—5 δολλάρια τὸ ἑκατόλιτρον τοῦ 1918 καὶ ἀπὸ 4 ½—6 τοῦ 1919. Ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ 1918 μένουν διαθέσιμοι 200.000 ἐκάδες. Ἐκ τῶν κασκάλων τῆς Λάρνακος ἐπωλήθησαν 500 δολλάρια. Ἐκ τῶν κασκάλων τῆς Σαμοῦ ἐπωλήθησαν τὰ τῆς παραγωγῆς τοῦ 1918 πρὸς 6—7 δραχμὰς καὶ τὰ τοῦ 1919 πρὸς 5—6. Διαθέσιμα 290.000. Κυβίδια σιμὰ 4—9,50 Διαθέσιμοι 600.000 ἐκάδες. Ζήτησις σημαντική. Ἐκτὸς μένουν Βόλος (ἐξηγήθησαν ἀπὸ τοὺ 7) βρίσκονται ἐντεῦθεν 2,712 ½ 2 ἐκάδες. Ἡ ζήτησις κύριως εἰς Ὁλλανδίαν, Βέλγιον καὶ Δίγυπτον.

Τῶν καπνῶν τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας ἐγένοντο πωλήσεις εἰς Δραχμὴν πρὸς 12 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν. Ἐκ τῶν καπνῶν τῆς Βερτίου Θεσσαλίας παιστήσεις Καβάλλας ἐπωλήθησαν κατὰ μέσ. ὅρον 19 δρχ. καὶ 20—25 Μένουν διαθέσιμοι 7,00.000 ὀκάδες.

Ἀπὸ Τσατσαλίας μέχρι Νικομήδειας ἐξήχθησαν 7 Ὀχιὰ ὀκάδες. Ἡ ζήτησις τῶν ἐλαφίστου λόγω τοῦ ἀναγκαστικοῦ τῶν Τουρκικῶν καὶ Βουλγαρικῶν καπνῶν.

Ἡ ἐν γένει κίνησις τῶν Ἑλληνικῶν καπνῶν δὲν φαίνεται καλὴ καὶ ἐδόηταν τὴν Κυβέρνησιν εἰς λῆψιν μέτρων τοιούτων ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ τὰ μέλλον τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἔστω καὶ διὰ διαμεσολαβήσεως τούτων ἐπὶ τῇ χώρᾳ.

ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΚΑΠΝΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατήρτισε πίνακα τῆς κατὰ τὰς τελευταίους 3—4 μῆνας κινήσεως τῶν καπνῶν. Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον, τὰ Μακεδονικὰ καπνὰ ἐπωλήθησαν πρὸς 5—6 δραχμὰς τὰ βιχσῆβ λη, καὶ 9—10 τὰ Σελαδί. Εἰ τὰ Μακεδονικὰ καπνὰ παρατηρεῖται σχετικὴ κίνησις.

Τὰ Κυκλαδικὰ καπνὰ ἐπωλήθησαν πρὸς 5—6 δραχμὰ κατ' ὀκᾶν. Γαρκον ἐξ αὐτῶν διαθέσιμα 0.0,000 κοιλά. Ἐξήντα 100 00 κοιλά. Ἡ ἐσοδεία των καπνῶν τοῦ Νυμφλίου τὸ 1918 ἀνῆλθεν εἰς 2.0,000 ὀκάδας, ἐξ αὐτῶν δὲ μένουν διαθέσιμα 500.000 ὀκάδες.

Αἱ τιμαὶ των εἶναι 4,50 5,80. Ἡ εἰσοδεία τοῦ 1919 εἰς 2,000.000 ὀκάδων μὲ τὰς αὐτὰς τιμὰς μένει ἀπόλη τος. Ἡ παραγωγὴ τοῦ Ἀγιονίου τοῦ 1918 καὶ 1919 ἔχει τιμὰς 10—12 δρχ. διὰ τὰ παλὰ καπνὰ καὶ δραχ.

ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Ἀλεξάνδρεια 12 Μαρτίου.

Ἐκ "Ηστερι Τελεγράφ γνωστοποιεῖται ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀγγλίαν ὡρίσθησαν καθαστέρησιν εἶνε ἡμερῶν δύο τὸ λόγῳ βλάβης τῶν καλωδίων μεταξὺ Ἀδιατεραλίας καὶ Κανάδα καὶ Ἴνδια Πελιτειῶν καὶ Ἀκρωτηρίου τὰ τηλεγραφήματα τῶν καλωδίων, τούτων, ἀποστέλλονται διὰ τῆς "Ηστερν.

Φήμη ἐκυκλοφόρησε καθ' ἣν τὰ τουρκικὰ καὶ ἀραβικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Ἀλεξανδρέτταν ἀπὸ τοὺς Γάλλους. Ἀρμοδία ἐφημερὶς ἐπιβεβαιοῖ τὴν φήμην.

(Σημ. Κύπρου) Ἐξ ἄλλων πλὴ ρεφορῶν διαψεύδεται ἡ φήμη αὕτη.

—Τὸ Γραφεῖον τοῦ "Ὑπατου Ἀρμοστοῦ ἀπεστάλη ἡ Ἠτζιζιάν Γκαζέττα ὑπερβολικὰ κατεστρεπτικὴ διὰ σολλοὺς κερδοσκόπους ἐπὶ τοῦ βαμβακος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Κάιρῳ καὶ τοῦτο διότι ὁ ἐκπεσμὸς ἦτο 43 τάλληρα.

ΡΑΦΕΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ΒΑΡΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ ἀπλωματοῦχος Δις Εἰρήνη Π. Γεωργιάδου καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐξ ὅρους ραφείαν γυναικείων ἐνδυμάτων ἐάνει τὴν ραφὴν καὶ ἐπιδιόνην παντὸς εἴδους γυναικείων φορεμάτων μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς.

Πᾶσα ἄλλη φεκλάμα περιττὴ. Μιὰ καὶ μόνον δοκιμὴ ἀρκεῖ.

3—1

Ὑπεύθυνος Συντάκτης

Ν. Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΚΡΕΟΛΗ

Σνὶν Ἀβάνων μ' ὅνα λισπὶ φλόγες, κάθε τόσο σκοτάφτει τὸ δυτικό μου τὸ ἄλογο ἀπονυμερνοῦ. Πόσο εἶμαι χαρούμενος τὰ βλέπω νὰ ἀνηφορίζουνε! Ἐκεῖ πάνω βρίσκεται ἡ Ζορὲ ποὺ θὰ σκοτωθῇ τὰ ἀπόγεμα μὲ τὸ ἀμάξι του μὲ τὴν Ἀγαπημένη μου! Μὲ μιὰ φωτιὰ στὸ τσιμπούκι μου καὶ ἕνα ζεστὸ λικὲρ ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο μου μπουκάλι θὰ ἀνταμώσουμε! Ἐκεῖ πάνω θὰ ἀκούσουμε τὰ ἀστεῖα τοῦ Ἀντόνιο καὶ τὰ γέλια τῆς Ἀγαπημένης μου! Ἐκεῖ πάνω θὰ ξεχάσω τὸν κόσμο καὶ τὰ βάσανά του! Ἐκεῖ πάνω θὰ ἀνταμώσουμε τὴν Ἀγαπημένη μου!

Πόσο εἶμαι χαρούμενος τὰ βλέπω νὰ ἀνηφορίζουνε! Ἐκεῖ πάνω θὰ ξεχάσω τὸν κόσμο καὶ τὰ βάσανά του! Ἐκεῖ πάνω θὰ ἀνταμώσουμε τὴν Ἀγαπημένη μου!

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ || ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ετησία δρ. 10 Ετησία φρ. 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 4

Αί επιστολαί τῇ Διευθύνσει. Πᾶσα ἀνάθεσις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ δὲν ἀναγνωρίζεται. Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
Τύπογρ. Διεύθ.: «ΜΟΥΣΟΥΛΑ» Famagusta

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Ἰδικὸν ἀνταποκριτικὸν μας)

Ἀπὸ τὰς 25 Φεβρουαρίου κ.ν. αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσαν ἐκτενῆ ἀνάλυσιν τοῦ ἐν Λονδίνῳ μόλις ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ κ. Βενιζέλου, περιέχοντος σειρὰν ἐγγράφων τῆς διαπραγματεύσεως τῶν τελευταίων. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναπτύσσει πρὸς τὸν ἀναμορφωτὴν τοῦ ἑστιάτορος ἐνέβαινε τὴν δεύτερον τῶν ἐπιλογῶν τοῦ Νο. 2ου. Ἀπεικάζω ὅτι ἐκεῖνο θὰ διεκρίθη καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐστιατορίου τῶν ἐκλεγέντων. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἀναμορφωτικὴν του ἐνέργειαν ἐνέβαινε τὴν δεύτερον τῶν ἐκλεγέντων τοῦ Νο. 2ου. Ἀπεικάζω ὅτι ἐκεῖνο θὰ διεκρίθη καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ ἐστιατορίου τῶν ἐκλεγέντων ἀφίνων εἰς τὸν κ. Νεγροπόντην καὶ τὸν βιβλιοπώλην Ἀλ. Ἀγγελόπουλον τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τῆς Ἀποστολῆς. Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων ἀποκαλύπτεται ἡ ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν ἔτρεφεν ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὸν κ. Νεγροπόντην καὶ τὸν βιβλιοπώλην Ἀλ. Ἀγγελόπουλον, τὴν ὁποίαν ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ κ. Νεγροπόντης ἐν τῇ ἐπιστολῇ του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἣν ἔτρεφεν πρὸς αὐτὸν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τὴν ὁποίαν ἔτρεφεν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.